

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyní JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Bc. R. V., DiS.**, proti žalovanému: **České vysoké učení technické v Praze**, se sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, Praha 6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí rektora Českého vysokého učení technického v Praze ze dne 5. 6. 2017, č.j. 0410/17/51921,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí rektora Českého vysokého učení technického v Praze ze dne 5. 6. 2017, č.j. 0410/17/51921 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k odvolání žalobce proti rozhodnutí prorektora pro studium a studentské záležitosti Českého vysokého učení technického v Praze ze dne 18. 4. 2017, č.j. ST1000/17/51921/Hadrb (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), toto rozhodnutí změněno tak, že vyměřený poplatek byl snížen na částku 17.080 Kč, ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci podle ustanovení § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“) a podle ustanovení čl. 11 odst. 1 písm. ba) Statutu ČVUT v Praze, původně vyměřen poplatek ve výši 24.400 Kč za studium delší než je standardní doba studia zvětšena o jeden rok za šestiměsíční vyměřovací období od 17. 4. 2017 do 16. 10. 2017.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že správní rozhodnutí obou stupňů byla vydána v rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Namítal, že určení lhůty pro zápis do studia nemůže být svévolné; je třeba ji určit tak, aby odpovídala smyslu zákona o vysokých školách a vnitřním předpisům vysoké školy. Z těchto předpisů vyplývá, že uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia, tj. od tohoto okamžiku mu náleží určitá práva a povinnosti. Uvedl, že podal přihlášku a splnil přijímací řízení do bakalářského studijního programu B2825 do akademického roku 2014/2015, jehož začátek byl rektorem stanoven na 22. 9. 2014. Součástí předmětného studijního programu je studijní plán, v jehož rámci má žalobce garantováno právo účastnit se cvičení, seminářů, kurzů, praxí, laboratorních prací, exkurzí, konzultací a dalších forem výuky, získávat zápočty, klasifikované zápočty a konat zkoušky, což v období od 24. 6. 2014 do 22. 9. 2014 nemohl, neboť v té době probíhal akademický rok 2013/2014. Dle žalobce tak nelze dojít k závěru, že zápis do studia není nikterak limitován, naopak je třeba jej stanovit tak, aby byl zaručen shodný počátek doby, od které se počítají veškeré skutečnosti vyplývající z předmětných předpisů. Žalobce označil skutečnost, že děkan stanovil termín zápisu na 24. 6. 2014 (tj. dříve, než započal akademický rok 2014/2015) za „dvojkolejnost“, neboť pak se mu doba od 24. 6. 2014 do 22. 9. 2014 sice počítá do celkové doby studia, avšak nemohl v ní vykonávat žádná práva ani plnit studijní povinnosti jako student. Dále uvedl, že studium řádně ukončil dne 9. 6. 2017; v případě, kdy by byla počítána doba studia od počátku akademického roku 2014/2015, nedošlo by k vyměření poplatku za delší studium, neboť by žalobcova doba studia nepřesahovala standardní dobu studia zvětšenou o jeden rok, tj. 1461 dní.
- [3] Žalobce dále v žalobě uvedl, že se dne 24. 6. 2014 účastnil přijímacího řízení, tentýž den pak byl po vyhodnocení tohoto řízení učiněn zápis do studia s tím, že náhradní termín se neposkytuje. Tam mu bylo předáno rozhodnutí o přijetí ke studiu do akademického roku 2014/2015. Toto rozhodnutí dne 24. 6. 2014 nebylo dle žalobce v právní moci, neboť běžela odvolací lhůta, avšak zároveň už mu byla tato doba počítána jako doba studia. Žalobce dále konstatoval, že spatřuje rozpor mezi informacemi uveřejněnými pro přijímací řízení na stránkách fakulty, v nichž je uvedeno, že *„termíny přijímacích zkoušek jsou zároveň i datem k zápisu ke studiu. Pokud se přijatý uchazeč k zápisu nedostaví, předpokládá se, že nemá zájem ke studiu nastoupit. Náhradní termín zápisu fakulta neposkytuje. Je však možné se nechat při zápisu ke studiu zastoupit zplnomocněnou osobou.“* Naproti tomu v čl. 17 odst. 5 Studijního a zkušebního řádu je uvedeno, že *„pokud se student nedostaví v určeném termínu k zápisu do příslušného semestru, akademického roku nebo bloku studia a do pěti dnů od tohoto termínu se s uvedením důvodu písemně neomluví, posuzuje se to jako nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu a studentovi se ukončuje studium.“*
- [4] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č.j. 4 As 11/2013-42, kde tento soud konstatoval, že *„vyměření poplatku za delší studium je odvozeno od trvání standardní doby studia. Standardní doba studia podle § 61 téhož zákona počíná dnem zápisu do studia, kdy se z dané osoby stává student...“* S tímto názorem souhlasil i Ústavní soud, když usnesením ze dne 10. 6. 2014, sp.zn. II.ÚS 3264/13, odmítl ústavní stížnost proti uvedenému rozsudku. Dle žalovaného se tak doba studia počítá od zápisu do studia. Dále uvedl, že žalobce nebyl v důsledku zápisu před začátkem akademického roku 2014/2015 nijak poškozen, protože z tohoto důvodu mu byl podle ustanovení § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách za použití důvodu č. 11 v odst. 4 Přílohy č. 7 ke Statutu ČVUT vyměřený poplatek snížen o 30 %.

- [5] K námitce ohledně toho, že rozhodnutí o přijetí ke studiu nebylo v právní moci, žalovaný uvedl, že vznik práva na zápis do studia je podle zákona o vysokých školách podmíněn pouze tím, že je uchazeči rozhodnutí o přijetí sděleno (srov. ustanovení § 51 odst. 1 zákona), nikoliv právní mocí tohoto rozhodnutí. Pokud tedy žalobce dne 24. 6. 2014 osobně převzal rozhodnutí o přijetí, bylo mu rozhodnutí sděleno a vzniklo mu právo na zápis do studia, které tentýž den vykonal a zápisem se stal studentem. Žalobce svůj status studenta až do vyměření poplatku nezpochybňoval. K námitce ohledně rozporu mezi informacemi na stránkách fakulty a ve Studijním a zkušebním řádu žalovaný uvedl, že jde o dvě různé situace – v případě přijatého uchazeče jde o výkon jeho práva se zapsat do studia a stát se studentem; ve druhém případě jde již o studenta, který je povinen plnit povinnosti vyplývající ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu (sem patří i povinnost dostavit se k zápisu do časově vymezených úseků daných studijním plánem studijního programu, aby byla provedena kontrola studia a podmínek pro pokračování ve studiu).
- [6] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, ve které k odkazu žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu uvedl, že tento se týkal odlišného případu. V předmětném rozsudku byl spor o tom, zda se do doby studia počítá období od uzavřeného studia do doby vykonání státní závěrečné zkoušky či její poslední části (dvouletá lhůta). Soud dospěl k závěru, že se tato doba započítává, neboť se v tomto období student připravuje na závěrečnou zkoušku, tj. je ve studijním programu, resp. studijním plánu. V tomto případě mohl student v období od úspěšného složení poslední zkoušky do doby vykonání státní závěrečné zkoušky studium přerušit, a tato doba by se nezapočítávala do doby jeho studia, neboť po dobu přerušení není osoba studentem. V případě žalobce jde však o zcela jinou situaci, která byla již popsána v žalobě. Rozdíl je mimo jiné i v tom, že v období od 24. 6. 2014 do 22. 9. 2014 nemohl žalobce studium přerušit, neboť nebylo co v tomto období přerušit; dále neměl možnost účastnit se výuky, konzultací apod. Žalobce uvedl, že je možné, aby byl zápis do studia učiněn dříve, než započne příslušný akademický rok, do kterého vykonal přijímací řízení, avšak až s účinností od začátku tohoto akademického roku.
- [7] Dále žalobce v replice uvedl, že skutečnost, že byl žalobci vyměřený poplatek snížen o 30 %, zakládá jistou pochybnost o tom, proč, když si byl žalovaný jist svým výpočtem doby studia u žalobce, byl poplatek snížen. V tomto případě dle žalobce nemělo dojít ke snížení poplatku, ale k jeho zrušení, neboť jako student nedosáhl, pokud by mu nebylo počítáno období od 24. 6. 2014 do 22. 9. 2014 do celkové doby studia, limitu pro zpoplatnění studia. Dále uvedl, že si jen lze těžko představit, že rozhodnutí může působit právní účinky ještě před tím, než nabude právní moci.
- [8] Žalovaný podal k replice žalobce dupliku, ve které opětovně odkázal na ustanovení § 61 odst. 1 zákona o vysokých školách a na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu. Dospěl k závěru, že tento rozsudek se na případ žalobce vztahuje. Z žádného ustanovení zákona o vysokých školách nevyplývá, že by získání statusu studenta a počátek doby studia měly záviset na tom, zda osoba již konkrétně studuje ve studijním programu, do kterého byla zapsána. Žalobce se tak stal studentem dne 24. 6. 2014. Se získáním statusu studenta zákon o vysokých školách spojuje určitá práva a povinnosti, mimo jiné povinnost hradit poplatky spojené se studiem. Upozornil na to, že žalobce nebyl přijat do akademického roku 2014/2015, ale byl ve smyslu ustanovení § 48 odst. 1 zákona o vysokých školách přijat ke studiu v bakalářském studijním programu. Na tom nic nemění

ani to, že se přednášek, cvičení a seminářů mohl účastnit až po začátku akademického roku 2014/2015. Ode dne, kdy se stal studentem, mohl čerpat různé studentské výhody a úlevy. K tvrzení žalobce, že snížení vyměřeného poplatku za delší studium o 30 % je jistým přiznáním žalovaného, že období od 24. 6. 2014 do 22. 9. 2014 nemělo být počítáno do celkové doby studia, není dle žalovaného pravdivé. K překročení standardní doby studia zvětšené o jeden rok u žalobce jednoznačně došlo dne 17. 4. 2017, rektor ke snížení vyměřeného poplatku jako dobrodini žalobci přistoupil proto, že mu to umožňuje zákon o vysokých školách a Statut ČVUT.

- [9] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [10] Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci podle ustanovení § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách a podle ustanovení čl. 11 odst. 1 písm. ba) Statutu ČVUT v Praze vyměřen poplatek ve výši 24.400 Kč za studium delší než je standardní doba studia zvětšena o jeden rok za šestiměsíční vyměřovací období od 17. 4. 2017 do 16. 10. 2017.
- [11] V odůvodnění tohoto rozhodnutí prorektor pro studium a studentské záležitosti uvedl, že překročení standardní doby studia v případě žalobce nastalo dne 17. 4. 2017 (vypočteno z matriky studentů ke dni 1. 1. 2017). Dále uvedl, že žalobce studoval od 1. 9. 2011 do 6. 11. 2012 (tj. 433 dní) na Západočeské univerzitě v Plzni, Fakultě ekonomické, program B6208 – neukončené studium, ukončené jinak než řádně; a dále od 24. 6. 2014 dosud (tj. ke dni 17. 4. 2017 to bylo 1029 dní) na ČVUT v Praze, Fakultě biomedicínského inženýrství (dále též „FBMI“), program B2825. Dále je v rozhodnutí uvedeno, že v případě žalobce představuje standardní doba studia zvětšená o jeden rok 1461 dní, do které byla započítána výše uvedeného studia. Výše poplatku pak byla stanovena v souladu s Přílohou č. 7 Statutu ČVUT.
- [12] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 15. 5. 2017 odvolání, ve kterém uváděl obdobné námitky a argumenty jako v podané žalobě.
- [13] Žalobou napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové změněno tak, že byl vyměřený poplatek snížen na částku 17.080 Kč; ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
- [14] Rektor v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že podle ustanovení § 61 odst. 1 zákona o vysokých školách a ustanovení čl. 17 odst. 1 Studijního a zkušebního řádu se uchazeč stává studentem dnem zápisu do studia. Uvedl, že získání statutu studenta je otázkou právní, nikoliv faktickou, kdy by jeho získání záviselo na tom, zda může přijatý uchazeč již studovat v příslušném akademickém roce. Námitku, že byl žalobce ve skutečnosti přijat do akademického roku 2013/2014, neshledal rektor důvodnou, neboť žalobce byl přijat ke studiu v bakalářském studijním programu (ustanovení § 48 odst. 1 zákona o vysokých školách), nikoliv v akademickém roce. Lhůtu, ve které se uchazeči zapisují do studia, ponechává zákon o vysokých školách výhradně na vysoké škole nebo její součásti, a nikterak ji neomezuje. Z toho dle rektora vyplývá, že uchazeč se může stát studentem ještě před začátkem akademického roku. Názor žalobce, že zápis do studia může být proveden nejdříve dne, na který byl stanoven začátek akademického roku, tak dle rektora není správný. Dále uvedl, že pokud děkan fakulty stanovil termín zápisu do studia na 24. 6. 2014, tedy před zahájením akademického roku 2014/2015, do něhož žalobce úspěšně absolvoval přijímací řízení, tak nepostupoval nezákonně. V tento den byl žalobce po předchozím sdělení rozhodnutí o přijetí ke studiu a vzniku práva na zápis do studia na předmětné fakultě zapsán a stal se studentem. Tento svůj status žalobce až doposud

nezpochybňoval. Dále rektor konstatoval, že poplatek byl žalobci vyměřen správně. Rektor v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že s ohledem na zjištěné skutečnosti, tj. že byl žalobce zapsán do 1. ročníku FBMI ČVUT před začátkem akademického roku 2014/2015 a že jde o první vyměření poplatku za delší studium, lze za použití důvodu č. 11 z bodu 4. Přílohy č. 7 Statutu ČVUT vyměřený poplatek snížit až o 30 %. Proto rektor vyměřený poplatek snížil na 17.080 Kč.

- [15] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [16] Žalobce s projednáním věci bez jednání souhlasil, žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [17] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [18] Podle ustanovení § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách: *„Studuje-li student ve studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu; do doby studia se započtou též doby všech předchozích studií v bakalářských a magisterských studijních programech, které byly ukončeny jinak než řádně podle § 45 odst. 3 nebo § 46 odst. 3, nejde-li o předchozí studium, po jehož ukončení student řádně ukončil studijní program stejného typu. Období, ve kterém student studoval v takovýchto studijních programech, nebo v takovýchto studijních programech a v aktuálním studijním programu souběžně, se do doby studia započítávají pouze jednou. Od celkové doby studia vypočtené podle tohoto odstavce se však nejdříve odečte uznaná doba rodičovství.“* Tomuto zákonnému ustanovení pak odpovídá ustanovení čl. 11 odst. 1 písm. ba) Statutu ČVUT, v rozhodném znění. Toto ustanovení Statutu pak odkazuje na Přílohu č. 7, kde je uveden způsob výpočtu poplatku za delší studium (konkrétně v bodu č. 2).
- [19] Podle ustanovení § 58 odst. 7 téhož zákona: *„Rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem podle odstavce 3 se vydává alespoň 90 dnů před splatností poplatku. Rektor může v rámci rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.“* Tento postup je pak rovněž zakotven v ustanovení čl. 11 odst. 3 Statutu ČVUT s odkazem na Přílohu č. 7, kde jsou v bodě 4 uvedeny jednotlivé důvody prominutí nebo snížení poplatku za delší studium. V tomto bodu přílohy se nejprve nachází tabulka, která rozděluje jednotlivé důvody do kategorií: sociální, zdravotní, studijní; podřazuje pod ně jednotlivé životní situace a uvádí požadované doklady nutné pro posouzení tohoto důvodu. Dále se v tomto bodu nachází další tabulka, v níž je u každého důvodu uvedena výše snížení v procentech, a to v závislosti na tom, o kolikáté vyměření poplatku se jedná. V daném případě rektor aplikoval důvod č. 11 označený jako Studijní –

zápis do 1. ročníku před začátkem akademického roku. V případě prvního vyměření umožňuje druhá tabulka snížení poplatku z tohoto důvodu až o 30 %, k čemuž také v případě žalobce došlo.

[20] Podle ustanovení § 61 odst. 1 téhož zákona: „*Uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia; osoba, které bylo studium přerušeno, se stává studentem dnem opětovného zápisu do studia.*“

[21] Podle ustanovení § 63 odst. 3 písm. a) téhož zákona: „*Student je dále povinen bradit poplatky spojené se studiem a uvést skutečnosti rozhodné pro jejich výši.*“

[22] Podle ustanovení § 51 odst. 1 téhož zákona: „*Sdělením rozhodnutí o přijetí ke studiu vzniká uchazeči právo na zápis do studia. Uchazeči se zapisují ve lhůtě stanovené vysokou školou nebo její součástí.*“

[23] Podle ustanovení § 52 téhož zákona: „*(1) Studium je členěno zejména na semestry, ročníky nebo bloky. Každý semestr, ročník nebo blok sestává z období výuky a zkoušek a z období prázdnin. (2) Akademický rok trvá 12 kalendářních měsíců; jeho začátek stanoví rektor.*“

[24] Předmětem sporu je v daném případě otázka, zda byl žalobci žalovaným vyměřen poplatek za delší studium podle ustanovení § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách v souladu se zákonem. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci podle tohoto ustanovení zákona o vysokých školách a podle ustanovení čl. 11 odst. 1 písm. ba) Statutu ČVUT za použití Přílohy č. 7 Statutu ČVUT vyměřen poplatek za delší studium ve výši 24.400 Kč za šestiměsíční vyměřovací období od 17. 4. 2017 do 16. 10. 2017. Napadeným rozhodnutím byl pak tento vyměřený poplatek snížen o 30 % na částku 17.080 Kč za použití důvodu č. 11 z bodu 4. Přílohy č. 7 Statutu ČVUT.

[25] Žalobce předně rozporoval určení lhůty pro zápis do studia s tím, že podal přihlášku a splnil přijímací řízení do bakalářského programu B285 do akademického roku 2014/2015 se začátkem od 22. 9. 2014. Namítal, že v době od svého zápisu dne 24. 6. 2014 do 22. 9. 2014 nemohl vykonávat svá práva studenta vysoké školy, neboť v té době probíhal akademický rok. V tomto směru žalovanému vytýkal, že termín zápisu do studia byl stanoven na dřívější termín, než započal akademický rok 2014/2015, přičemž se mu toto mezidobí počítalo do celkové doby studia rozhodné pro vyměření poplatku, avšak nemohl v ní vykonávat žádná práva a plnit studijní povinnosti.

[26] V tomto směru soud považuje za vhodné, ve shodě s žalovaným odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č.j. 4 As 11/2013-42, dle kterého platí, že „*vyměření poplatku za delší studium podle § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, je odvozeno od trvání standardní doby studia. Standardní doba studia podle § 61 téhož zákona počíná dnem zápisu do studia, kdy se z dané osoby stává student, a končí dnem ukončení studia podle § 55 odst. 1 (absolvování studia) nebo § 56 odst. 1 a 2 (jiné způsoby ukončení studia), kdy osoba přestává být studentem. Dojde-li k přerušení studia podle § 54 citovaného zákona, pak ode dne přerušení do dne opětovného zápisu do studia osoba není studentem, a neběží tak ani standardní doba studia. Pokud standardní doba studijního programu studovaného stěžovatelem (magisterský studijní program Právo a právní věda) činí pět let a stěžovatel tuto dobu překročil o více než jeden rok (tedy studoval déle), je povinen nést negativní následek v podobě poplatku za delší studium.*“

[27] Jakkoli soud souhlasí s názorem žalobce, že se v tomto rozsudku zabýval Nejvyšší správní soud odlišnou skutkovou situací (spor se vedl o to, zda se do doby studia počítá období od

uzavřeného studia do doby vykonání státní závěrečné zkoušky), neztotožnil se se závěrem žalobce, že tento rozsudek na jeho případ nedopadá. Je tomu tak proto, že Nejvyšší správní soud se ve svém rozsudku totiž souhrnně vyjádřil k interpretaci ustanovení § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách (srov. body [14] až [19] tohoto rozsudku).

[28] V bodu [18] tohoto rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl, že „že interpretace § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách je jednoznačná a nedává prostor k výkladu, jaký navrhuje stěžovatel. Pokud toto ustanovení váže uložení poplatku za delší studium na skutečnost, že student překročí standardní dobu studia v příslušném studijním programu o více než jeden rok, tedy studuje déle, je již na základě jeho gramatického výkladu nepochybné, že vyměření poplatku za delší studium je odvozeno od trvání standardní doby studia. Standardní doba studia podle § 61 téhož zákona počíná dnem zápisu do studia, kdy se z dané osoby stává student, a končí dnem ukončení studia podle § 55 odst. 1 (absolvování studia) nebo § 56 odst. 1 a 2 (jiné způsoby ukončení studia), kdy osoba přestává být studentem. (...).“

[29] Vzhledem k obecnosti tohoto závěru soud neshledal důvodu odchýlit se od závěrů Nejvyššího správního soudu a shledal důvod aplikovat je na nyní projednávanou věc.

[30] K námitce žalobce, že v předmětném mezidobí (od 24. 6. 2014 do 22. 9. 2014) nemohl vykonávat svá práva jako student vysoké školy, uvádí, že toto tvrzení de facto znamená, že by se do doby studia měla započítávat pouze doba, kdy student v rámci výuky přijímá znalosti či dovednosti od vyučujících a účastní se přednášek, seminářů, cvičení a skládá zkoušky atd. Tento výklad žalobce však nemá oporu v zákoně o vysokých školách, kde je jasně v ustanovení § 61 odst. 1 vymezen počátek studia, resp. okamžik, kdy se osoba stává studentem. Stejně tak nemá žádnou oporu v zákoně tvrzení žalobce, že sice je možné, aby byl zápis do studia učiněn dříve, než započne akademický rok, avšak tento zápis by měl nabýt účinnosti až od začátku takového akademického roku.

[31] V tomto směru je dle názoru zcela nepřipadný odkaz žalobce na ustanovení § 52 zákona o vysokých školách, které pouze blíže upravuje formální rozdělení studia na akademický rok, resp. na semestry, ročníky a bloky, nicméně toto ustanovení dle názoru soudu nijak nesouvisí s ustanovením § 61 odst. 1 téhož zákona, které ve vztahu ke konkrétní osobě studenta vymezuje počátek doby jeho studentského statusu. Lze pak ještě dodat, že žalobce byl přijat ke studiu do bakalářského studijního programu (ustanovení § 48 odst. 1 zákona), nikoli ke studiu do akademického roku. V poslední řadě pak soud uvádí, že z žádného zákonného ustanovení nevyplývá, že by se uchazeč nemohl stát studentem ještě před začátkem akademického roku.

[32] Z uvedeného vyplývá, že správní orgány stanovily počátek doby studia žalobce na předmětné vysoké školy v souladu se zákonem; žalobce se stal studentem dne 24. 6. 2014. S tímto statutem pak zákon spojuje určitá práva a povinnosti, mezi které patří i povinnost hradit poplatky spojené se studiem [ustanovení § 63 odst. 3 písm. a) zákona o vysokých školách]. Rovněž pak nelze pominout, že ode dne, kdy se stal studentem, mohl žalobce čerpat různé studentské výhody a úlevy.

[33] V kontextu celé věci však soud považuje za velmi podstatné, že Statut ČVUT výslovně pro případ zápisu uchazeče ke studiu před začátkem akademického roku stanoví oprávnění rozhodujících orgánů snížit vyměřený poplatek, a to až o 30 % v závislosti na tom, o kolikáté vyměření poplatku se jedná. Tento postup je v návaznosti na ustanovení § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách upraven v ustanovení čl. 11 odst. 3 Statutu ČVUT, konkrétně pak v Příloze č. 7, kde jsou v bodě 4 vyjmenovány i další důvody pro prominutí

nebo snížení poplatku za delší studium. V daném případě došlo k tomu, že rektor využil tohoto oprávnění a žalobce snížil vyměřený poplatek o 30 % (jednalo se totiž o jeho první vyměření) na částku 17.080 Kč.

- [34] Žalobce tento postup rektora označil za přiznání toho, že si žalovaný nebyl jist výpočtem doby studia u žalobce, a proto mu byl poplatek snížen. S tímto tvrzením žalobce se soud nemohl ztotožnit. Skutečnost, že rektor využil své možnosti dané zákonem o vysokých školách a Statutem ČVUT a že učinil vůči žalobci toto dobrodiní, nelze dle názoru soudu považovat za přiznání, že by období od 24. 6. 2014 do 22. 9. 2014 nemělo být počítáno do celkové doby studia. Správní orgány v tomto ohledu postupovaly konstantně a jednoznačně dospěly k závěru, že žalobce se stal studentem dne 24. 6. 2014, přičemž k překročení standardní doby studia zvětšené o jeden rok u něj došlo dne 17. 4. 2017, jak vyplývá z prvostupňového rozhodnutí, kde je uveden přehled všech žalobcových studií započítaných do této doby.
- [35] V tomto případě lze důvod č. 11 z bodu 4. Přílohy č. 7 Statutu ČVUT označit za jakési „odstranění tvrdosti zákona“ v tom smyslu, že žalobce se stává studentem ke dni svého zápisu do studia, k čemuž však může dojít (a v praxi tomu tak je u většiny vysokých škol) dříve, než započne akademický rok, v němž se žalobce účastní seminářů, přednášek atd., tedy naplno využívá svá práva coby student vysoké školy.
- [36] K námitkám žalobce týkajícím se právní moci rozhodnutí o přijetí ke studiu soud předně uvádí, že je s podivem, že žalobce dle sdělení žalovaného nikdy svůj status studenta, tedy až do okamžiku vyměření poplatku za delší studium, nezpochybňoval. Nezpochybňoval také do tohoto okamžiku ani svůj zápis ke studiu.
- [37] Z ustanovení § 51 odst. 1 zákona o vysokých školách vyplývá, že sdělením rozhodnutí o přijetí ke studiu vzniká uchazeči právo na zápis do studia. Vznik tohoto práva, kterého žalobce dne 24. 6. 2014 využil, je tak podmíněn pouze tím, že je uchazeči rozhodnutí o přijetí „sděleno“. Z obsahu žaloby a správního spisu vyplývá, že žalobce se dne 24. 6. 2014 účastnil přijímacího řízení, tentýž den mu bylo sděleno rozhodnutí o přijetí ke studiu, které osobně převzal, a tentýž den právo na zápis do studia vykonal, čímž se stal studentem.
- [38] Na jedné straně soud souhlasí s obecným tvrzením žalobce, že rozhodnutí nemůže působit právní účinky ještě před tím, než nabude právní moci, na druhou stranu soud považuje námitku žalobce za zcela hypotetickou, protože si nelze v dané věci představit, že by uchazeč o studium na vysoké škole (tedy jednoznačně osoba, která projevila svůj úmysl stát se studentem dané vysoké školy), který obdržel rozhodnutí o přijetí ke studiu, podával proti takovému rozhodnutí odvolání. V praxi se totiž nejčastěji vyskytuje zcela odlišná situace, kdy uchazeč svého práva na odvolání při zápisu na základě rozhodnutí o přijetí ke studiu nevyužije. Opačnou situaci, kdy by se uchazeč na základě takového rozhodnutí o přijetí nechal zapsat ke studiu, aby si celou věc následně „rozmyslel“, a podal proti rozhodnutí o přijetí ke studiu odvolání, soud považuje za absurdní.
- [39] Lze tak shrnout, že přímo zákon o vysokých školách počítá ve svých ustanoveních § 51 odst. 1 a § 61 odst. 1 s tím, že uchazeč se stává k určitému datu (datum zápisu do studia) studentem vysoké školy, aniž by formálně uplynula odvolací lhůta pro podání hypotetického odvolání proti rozhodnutí o přijetí ke studiu. V praxi by sice dle názoru soudu bylo vhodnější, aby mezi rozhodnutím o přijetí ke studiu (resp. přijímacím řízením) a následným termínem pro zápis do studia, byl určitý časový prostor, nicméně s ohledem na

nastíněné okolnosti vyplývající ze zákona, nebylo dle názoru soudu v daném případě vadou, že byl termín pro zápis do studia stanoven na stejný den, kdy bylo žalobci na základě úspěšného absolvování přijímacího řízení sděleno rozhodnutí o přijetí ke studiu, kterým bylo založeno jeho právo na zápis do studia.

- [40] K námitce žalobce týkající se rozporu mezi informacemi zveřejněnými pro přijímací řízení na stránkách fakulty a ve Studijním a zkušebním řádu soud uvádí, že již z citace žalobce je zřejmé, že žalobce zde zaměňuje dvě naprosto odlišné situace. Informace k přijímacímu řízení se týkají uchazeče o studium, resp. výkonu jeho práva nechat se zapsat do studia a stát se studentem. Informace ve Studijním a zkušebním řádu se pak týká studenta, který je dle zákona o vysokých školách povinen plnit povinnosti vyplývající ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu, mezi které patří i žalobcem citovaná povinnost dostavit se k zápisu do časově vymezených úseků daných studijním plánem studijního programu tak, aby mohla být provedena kontrola studia a podmínek pro pokračování ve studiu, s tím případným negativním následkem v podobě ukončení studia.
- [41] Soud tak ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [42] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. listopadu 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu